

Sabbatsdagen

***Nyckelvers: "För på sex dagar skapade Herren himlen och jorden, havet och allt som finns i dem, men på den sjunde dagen vilade han. Därför välsignade Herren sabbatsdagen och helgade den.
2 Mosebok 20:11***

***Utvalda skriftställen:
2 Mosebok 20:8-11; Romarbrevet 14:5,6***

Inrättandet av sabbaten kan spåras tillbaka i Skriften till skapelseberättelsen och dess fullbordan (1 Mos 2:1-3). Vid denna tidpunkt hade Gud fullbordat sitt verk att förbereda jorden för mänsklig bosättning efter sex långa perioder, eller "dagar". Skaparen upphörde med denna verksamhet efter att våra första föräldrar hade skapats "till Guds avbild; ... han skapade dem till man och kvinna". 1 Mos 1:27

Århundraden senare, efter att israeliterna befriats från det egyptiska slaveriet, fastställde den himmelske Fadern en uppsättning gudomliga normer som de skulle följa för att få hans gunst och välsignelser som hans förbundsfolk. En av dessa lagar var att ta sig tid från världsliga sysslor för att särskilt tillbe och ära Gud för allt han gjort för dem.

Följande berättelse specificerar olika inslag i denna heliga dag. "Kom ihåg sabbatsdagen och håll den helig. Sex dagar skall du arbeta och utföra alla dina

sysslor, men den sjunde dagen är en sabbat för Herren, din Gud. På den dagen skall du inte utföra något arbete, varken du själv, din son eller dotter, din manliga eller kvinnliga tjänare, dina djur eller någon utlänning som bor i dina städer.” 2 Mosebok 20:8-10

Den veckovisa sabbaten fastställdes som en del av de tio budorden som gavs exklusivt till Israels folk. Vår nyckelvers antyder dock att alla individer, inklusive hängivna kristna, bör ta sig tid att särskilt prisa och tacka Skaparen för de många välsignelser han har skänkt dem.

Paulus såg med stor tydlighet att den tidiga kyrkan befann sig i en övergångsperiod under hans tjänst. Det som en gång var obligatoriskt enligt Mose lag gällde inte för judar som hade kommit till Kristus, och inte heller för hedningar som aldrig hade varit under denna begränsning. Här är ett av hans citat: ”En person anser en dag vara heligare än en annan; en annan anser att alla dagar är lika. Var och en bör vara fullt övertygad i sitt eget sinne. Den som anser en dag vara speciell gör det för Herren. Den som äter kött gör det för Herren, för de tackar Gud; och den som avstår gör det för Herren och tackar Gud.” Romarbrevet 14:5,6

I dessa verser verkar Paulus antyda att en jude på grund av religiös övertygelse kan välja att hålla sabbaten. Det skulle dock vara ett bedrägeri för troende att acceptera Kristus men samtidigt känna sig skyldiga att följa de villkor som är knutna till lagen, såsom att bokstavligen hålla Israels sabbat. För kristna bör varje dag vara en ”sabbatsdag” av

hängivenhet och lovprisning till vår himmelske Fader.

Att komma in i Guds sabbatsvila innebär tro, lydnad, överlåtelse och förtrostan på Kristus. Det omfattar frid, visshet, frälsning och befrielse från strävan efter självrättfärdighet. Guds vila är både närvarande och evig. Vi går in i den genom att lita på hans dyrbara löften, lyda Skriftens bud och lägga våra bördor på Herren. Genom att sträva efter att leva i tro och lydnad kan vi uppleva Guds vila dagligen, samtidigt som vi ser fram emot den eviga vila som utlovats i den "första uppståndelsen" om vi är "troгна intill döden". Hebreerbrevet 4:9-11; Uppenbarelseboken 20:6; 2:10